

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 13 (1093)

Reede, 22. aprill 1983

XXXIV aastakäik

22. APRILL — V. I. LENINI MÄLESTUSPÄEV

«Meie lapselapsed vaatavad kapitalistliku ajajärgu dokumente ja mälestusmärke kui imeasju.

Suure vaevaga saavad nad endale ette kujutada, kuidas võis esimese järgu tarbeainetega kauplemine olla erakätes, kuidas võisid vabrikud ja tehased kuuluda üksikisikutele, kuidas võis üks inimene ekspluaatorida teist, kuidas võis eksisteerida inimesi, kes ei teinud tööd.

Seniajani räägiti seda, mida näevad meie lapsed nagu muinasjuttu, kuid nüüd, seltsimehed, te näete selgesti, et meie poolt alustatud sotsialistliku ühiskonna hoone ei ole utopia. Veelgi innukamalt hakka- vad seda hoonet ehitama meie lapsed.»

V. I. LENINI kõne Punasel väljakul 1. mail 1919

RAHVAKONTROLÖRIDE TEGEVUSEST

Instituudi rahvakontrolli peagrupi aruandlus-valimiskoosolek oli märtsi lõpus. 1982. aasta tööaruande esitas peagrupi esimees L. Varik.

Kontrollimiste tulemusena on kõrvaldatud mitmed puudused õppetöö läbiviimisel, ruumide tehnovõrkude kasutamisel ja mooteriistade transportimisel, lõpetatakse elektrisüsteemi rekonstrueerimine VII õppekorpus. Rahvakontrolörid juhtisid tähelepanu vajadusele luua kord instituudi kirjastusgrupis meetodiliste materjalide trüki- järjekorda seadmisel, juhendada eeskirjadest seadmete mahalaadimisel ja hoidmisel varustusosakonna laos ja kõrvaldada küttesüsteemi häired III ühiselamus. Instituudi ehitiste remonditööde tulemusi ja leitud puudusi (eriti küttesüsteemide osas) arutati instituudi parteikomitees ja võeti vastu konkreetne otsus. Teadus- ja õppetöö mitmete valdkondade kontrollimisel puudusi ei leitud.

Tulemuste avalikkustamiseks on nüüd kõikide allüksuste rahvakontrolligruppidel ja peagrupil oma stend. Kuid kahjuks nii stendidel kui ka «Tallinna Polütehnikus» avaldatakse vähe informatsiooni rahvakontrolli gruppide tegevusest.

Sõnavõtjatest.

* Tallinna Linna TSN Täitevkomitee esimees A. Norak andis ülevaate linna rahvakontrolliorganite tööst ja kutsus kaasa aitama puuduste avastamisele linna teenindusorganites.

* Oktoobri Rajooni Rahvakontrolli Komitee esimees R. Mäesalu iseloomustas rajooni kontrollimistööde tulemusi ning soovitas instituudi rahvakontrolöridel rohkem tähelepanu pöörata lepinguliste tööde tähtaegadest kinnipidamisele, lepingute majanduslikule tõhususele ja juurutamisele, töötajate kohustuste täitmisele ja tööaja paremale kasutamisele, vanametalli plaani täitmisele, heakorrale,

seadmete hoidmisele ja ressursside arukamale kasutamisele ning kontrolli tulemuste avalikkustamisele.

* Haldusprorektor H. Eesmaa tutvustas instituudi uute hoonete ehitamise kavasid, küttemurede lahendamist Koplis ja peainseneriteenistuse väljajundamist.

* Dots. H. Pavelson rääkis rahvakontrolöride poolt tehtud tööst haldustegevuse (eriti ehitiste korrastamise) kontrollimisel. Selles tööloigus valitseva olukorra parandamiseks peab rakendama otsustavaid meetmeid.

Aktiivse töö eest rahvakontrolliorganites autasustati rektori käskkirjaga mitmeid instituudi töötajaid. Rahvakontrolli aukirja pälvitsid seltsimehed J. Kuzmina, V. Veimer, L. Varik, H. Pavelson, M. Loitve ja H. Meinberg.

Konverentsil vastuvõetud otsuses märgiti, et instituudi parteikomitee juhtimisel on rahvakontrolli peagrupp töötnud aruandeperioodil rahuldavalt, seejuures sisukalt ja plaanipäraselt. Kuid töös on veel reserve. Edaspidi pööratakse tähelepanu instituudi ehitiste säilimisele ja korrasoleku kontrollimisele ja remondibaasi tugevdamisele, materiaalsete väärtuste hoidmise järelevalvele, koostööle komsomolikomiteega ning Oktoobri Rajooni Rahvakontrolli Komitee esimehe poolt esitatud soovitude täitmisele.

Järgmiseks tööperioodiks valiti rahvakontrolli peagrupi esimeheks dots. I. Märtsen, esimehe asetäitjateks van. õp. V. Veimer ja dots. O. Pikkov; õppeinformatsiooni sektori esimeheks dots. H. Korroviits, õppetöö kontrolli sektori esimeheks dots. E. Uustalu; teadustöö kontrolli sektori esimeheks van. õp. H. Aarna; admin.-majandustöö kontrolli sektori esimeheks van. teadur Ü. Kristjuhan ning ühiselamute kontrolli sektori esimeheks dots. J. Peterson.

ÕPPEINFORMATSIOONI
SEKTOR

LAUPÄEVAL, 30. APRILLIL ON OPPEÜHESMASPÄEVASE, 2. MAI TUNNIPLAANI KOHALELT.

ORGANILISE KEEMIA KATEEDER nimetati ümber ORGAANILISE JA BIOKEEMIA KATEEDRIKS.

MARKSISMI-LENINISMI ÜLIKOOLIS 20. aprillil pidas prof. V. Koslov loengu teemal «NLKP Keskkomitee 1982. aasta novembripleenumist tulenevatest ülesannetest majanduse valdkonnas» ja dots. G. Hazak teemal «NLKP Nõukogude Liidu välispoliitilisest tegevusest võitluses rahu ja desarmeerimise eest».

INSTITUUDI TÖÖTAJATE POLITSEMINARIL rääkis jurist B. Jakobson teenistujate pensionist.

DOONORIPÄEV on 28. aprillil kl. 9.30–11.30 instituudi arstipunktis.

FILMIKLUBIS oli instituudi VI filmifestiivali pidulik lõpetamine.

ÜLIÕPILASTE KUJUTAVA KUNSTI RING alustas L. Piirsalu juhendamisel tööd 21. aprillil.

«KULJUSE» RAHVATANTSIJAD OOTAVAD saateansamblist «Heia» klarinetimängijat. Info üliõpilasklubist telefonil 531-209.

ONNITLEME!

Teadusliku kommunismi kateedri juhataja KLARA HALLIK — Eesti NSV TEENELINE HARIDUSTÖÖTAJA.

Keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride kateedri juhataja ENNO SIIRDE — Eesti NSV TEENELINE TEADLANE.

TÄNA LEHES:

- * RSP-83 — 2. lk.
- * PINN-PINNI? — 3. lk.
- * ÜKB 3×III — 3. lk.
- * ANTI MEDALEID — 4. lk.

Liig palju unistusi ei ole tehtud teoks
liig palju õlleõhtuid jääb ainsaks vägiteoks.

(Tudengiaforism)

Neist päevadest on raske objektiivselt kirjutada. Võib korrata eelmisel aastal öeldut. Keegi meist ei jõua viibida kõikidel üritustel. Paratamatult tekib mulje mõne ürituse põhjal.

Avamine. Harjumatu oli kuulata fuajees helisevat muusikat, noorte teedehitajate «jazzu». Tekitati uudishimu, loodi meeleolu, üllatati. 1:0 organiseerijaile.

Nii sisutiheda, läbimõeldud programmiga (kultuuriprogrammiga) RSP-d pole instituudis ammu nähtud. Ainult et tipikas on veidi mugavavõitu. Talle peab pihku panema teatripiletid, kontserdipääsmed, klubiõhtud jne. Siis ta tuleb ja vaatab ja arvustab (kui arvustab).

Tervitatav on korraldajate püüd pakkuda õhtutel mitut paralleelüritust. Tudengil oli võimalus valida (või ka mõnest üritusest ilma jääda). Lossi, teatrisse, kontserdile, klubisse jne. Väiksema seltskonnaga tekib parem omavaheline kontakt. Ilmselt tuleb enam kaasa haarata huvialaklubisid (sel aastal rockiklubi, interklubi). Nii pakume vaheldust tudengitele ja anname korraldamiskogemusi ka teaduskondade aktiivile.

Usun, et mõnegi tudengi arvamus komsomolifunktsionääridest muutus. Paremuse suunas.

Paremini saab alati. Rohkem üritusi ühte nädalasse paigutada pole võimalik. Lihtsalt osalistest tuleb puudus. Minna saab sügavuti, sisulise täsusliikkuse poole.

TOOMAS RIHVK, EE-83

13.—16. APRILL

PÄEVAD LÄBI, SÕPRUS JÄÄB

KÜLALISED ARVAVAD

* Läti Riikliku Ülikooli majandusteaduskonna III kursuse neiu Anita Ceica ja sama teaduskonna IV kursuse tudeng Ilze Gulbinka:

«Huvitav oli seminar «Kõrgkooli komsomolikomitee tegevus ÜLKNÜ 65. aastapäeva aastas». Meeldis õhtu Glehni lossis ja etendus teatris «Estonia». Ekskursioon Paide rajooni oli asjalik, eriti meile kui majandusteaduskonna tudengitele. Ühesõnaga: meid valgustati igakülgelt nii komsomolitöö, instituudiv elu-olu kui ka palju muuga.»

* Lvovi PI Lutski filiaali ehitusteaduskonna IV kursuse üliõpilased Svetlana Fedtsik ja Rimma Ahmetzjanova:

«Sattusime soojast kevadest peaaegu talve. Tallinnas oleme esmakordselt. Üritused, milles osalesime, olid väga head. Kõige eredama mulje jättis meeldivalt omapärane tudengiloss. See tunne tekkis mõnust külalislahkusest.»

* Jan Siška ja Kamil Ziegler. Praha Kõrgema Majanduskooli tööstusökonoomika kolmandal kursusel:

«Eestis ja ka Nõukogude Liidus oleme esimest korda. Eriti meeldib mulje jäi Glehni lossist. Ja muidugi ka Tallinna vanalinnast. Kõik üritused olid toredad. Väga meeldisid meile aga kaunid giidid Sirje Pern (EV-101) ja Hedi Kull (EV-101) ning asjalikult toimekas August Kull (KM-61).»

* Budapesti Tehnikaülikooli mehaanikateaduskonna V kursuse üliõpilane Ania Stanikowska (rahvuselt poolatar):

«Olen Nõukogude Liidus ja ka Eesti NSV-s esmakordselt. Meeldib, et inimesed on siin lõbusad ja head, vastutulelikud. Tüdrukud on teil ilusad. Haruldane on vanalinn... Üllatas RSP programmi laiahaardelisus ja mitmekesisus. Väga hea, et teil on oma loss. Suur tänu tuleb öelda komsomolikomitee sekretärile Eduard Saulile ning giididele Erik Leinole (EE-81) ja Tiit Arrole (ET-61), kes meie eest väga hästi hoolitsesid.»

Anialt saime huvipakkuvat teavet tudengile kohta Budapestis. Igal teaduskonnal (neid on kuus) ilmub oma ajaleht, mida toimetavad tudengid. Ilmub ka nn. suur leht, s.o. üleinsituudiline ajaleht, mida toimetavad professionaalsed ajakirjanikud. Üliõpilasiühendamad paiknevad instituudi ümber ja ühikakohti jätkub igale soovijale. Igal ühiselamul on ka oma klubi, kus laupäeviti-pühapäeviti toimuvad mitmesugused üritused. Teenindavaks personaliks (barmanid, šveitserid, diskorid jne.) on tudengid ise. Stipendiumi suurus on sõltuvalt vanemate sissetulekust. Mida jõukam elujärg kodus, seda väiksem on stipendium. Opib 17 000 tudengit.

* Dresdeni Tehnikaülikooli veemajanduse eriala vilistlane Steffen Ehrig ja aatomielektrijamade eriala lõpetanu Jürgen Sydow:

«Tänane meeldivaid giide Katrin Hankot (TI-41) ja Reef Voolu (LS-41). Organisatsiooniline külg oli tugev, kuid kultuuriürituste kava oleks võinud varem juba Dresdenis näha. Kahju on, et jääme hiljaks korraldatud linnaekskursioonile (kuid ega linn sellepärast nägemata jäänud). Mõnus oli Glehni õhtu. Paide rajooni ekskursiooni põhjal on huvitav võrrelda, kuidas inimesed töötavad meil ja Nõukogude Liidus. Ka majanduslikult analüüsida on kõitev. «9. Mai» nimeline kolhoos sarnaneb meie omadega, ka kolhoosnike teenistus on umbes sama.»

15. märtsil tutvusid külalised Paide rajooniga. Kohtuti ELKNÜ Paide Rajoonikomitee I sekretäri Leho Lugna ja II sekretäri Tiit Porkväljaga. Käidi Paide Piimatoodete Kombinaadis ja «9. Mai» nimelises kolhoosis.

Filmiklubi külalised olid Kaljo Kiisk ja Toomas Nipernaadi. Eelnevalt kuulutatust lugedes tekkisid umbes sellised mõtted: režissöör K. Kiisk — ahah! Seda filmi tuleb vaatama minna. Peaosa T. Kark — jälle see Kark! Tõnu Kark on hea näitleja — ei vaidle vastu. Kui aga teda näha igas teises Eesti filmis, tekib midagi värviväsimuse taolist.

A. Gailliti romaani mittelugemine jäi filmi algul täiesti arusaamatuks, kes see Nipernaadi selline on ja miks ta nii teeb. Võis arvata, et ta on tõesti üks

tööpõlgur ja naistele hambassepuhuja. Filmi käigus aga köitis Nipernaadi ja film tervikuna järjest rohkem. See oli nagu ilus muinasjutt, mida oleks tahtnud veel kuulata. See oli ülemlaul Eestimaale, tema ilule ja tema naistele.

K. Kiisk: «Nipernaadi kaju meeldib mulle. Meil kõigil on oma unistused, soovid. Vahel tuleb ju ka valetada, kasvõi tahtmatult. See aga muudab elu huvitavamaks, ilusamaks. Ka meie hulgas on mõned Nipernaadid. Meist igapähe on natuke Nipernaadid. Et me ei taruaks argielu rutiini — sellepärast saigi see film tehtud.»

Igal kevadel lahkub Toomas Nipernaadi kodust, rändama Eesti teedele, äratades inimestes, kellega ta kohtub, unistusi ja lootusi. Nüüd saame ka meie sellest osa.

Head teed Sulle, Nipernaadi!

«Kapsapea. Kalevi kojutulek». Noorsooteatri Väikese Saali hubane õhkkond haaras meid endasse niipea, kui olime istunud. Sobiva meeleolu lõi lavakujundus — Pluuhkamite peretuba. Perenaine Roosi nurgas villa kraasimas. Tulevane väimees koputas uksele. Lugu algas. Kaks ühevaatuselist naljamängu. Kena esitus. Mõnus jälgida. Naersime ja naersime, tuju läks heaks. Kelle üle siis nii palju muhelda andis? Ikka iseenda üle.

Veidi üllatamapanev on Lutsu-lugude kaasaegsus. Palju on meie hulgas Krööda hingega inimesi, kes viimase kindapaarigi ära annavad, kui seda vaja on? Ja palju neid on, kes parema meelega Samuel Pluuhkami kombel margapuuga rakkotti kaaluvad?

Oli meeldiv vaheldus puhkeõhtute kirevale reale.

ORGANISEERIJAD ARVAVAD

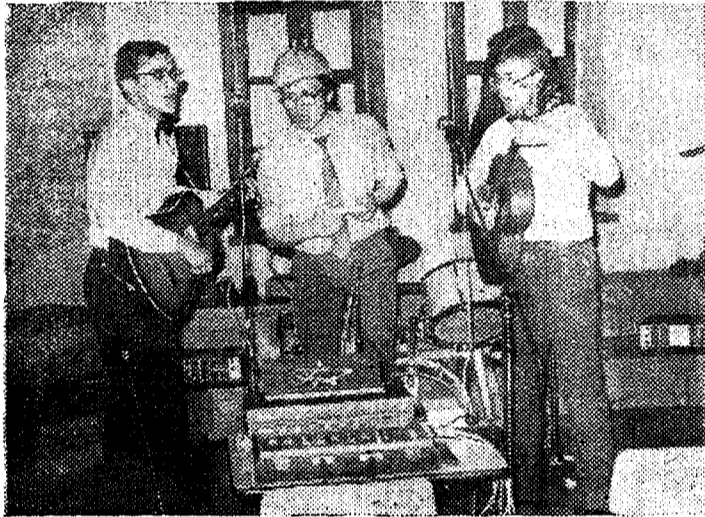

Komsomolikomitee sekretär Eduard Saul: «Võrreldes möödunud aastaga nägime rohkem vaeva, et muuta RSP huvitavamaks, mitmekülgsemaks ja haaravamaks. Palju tööd oli ruumide otsimise ja aegade kooskõlastamisega. Mitte väiksem polnud vaev ka ansamblitega kokkulepete sõlmimisel ja ürituste täpsel paikapanelisel. Programm sisaldas igal õhtul vähemalt ühe ürituse massitarbijale (nn. suurele ringile). Mõned üritused polnud võib-olla just kõige paremini korraldatud, kuid tudengeid ligi tõmbama oleks pidanud ikkagi. Kurdame, et pole tegijaid, noortel kipub valitsemata tarbijalik mentaliteet. Paraku polnud tänavu isegi tarbijaid. «Eva» ja «Piko» üritused tuli ära jätta, sest huvilised puudusid. Mängude Maja jäi pooltühjaks, spordihoones oli vaid käputäis «sohvlisi». Teaduskondade losisõhtud läksid jällegi pooltühjale saalile. Noorsooteatri etendusel «Kapsapea. Kalevi kojutulek», millele linnas pileteid saada pole («Reklaamiklubis» kurtis isegi dr. Baskin kevadist aedviljavaegust), oli isegi esimeses reas hõivamata platse... Kuhu jäi tudeng, kes eelmisel aastal väitis, et RSP on komsomolikomitee ja külaliste eralõbu?»

«Carmeni» arajäämine polnud komitee «pläkk», vaid «Estonia» süü. Koosseisude haigestumise tõttu tuli ooper asendada.

Ehk avaldaks keegi arvamust, millest tulenes selline rahvapoolne leige suhtumine?»

Üliõpilasklubi direktor Olavi Pihlamägi: «Meie poolt korraldatud üritustest võttis osa ca 1600 üliõpilast (+külalised). Tavalist pinget arvestades oleks pidanud osalema umbes üle 2000 üliõpilase. Teaduskondade õhtutele jäid pooled tulemata. «Eva» ja «Piko» diskod jäid täiesti ära, kuna polnud publikut. Järeldub, et meie tudeng pole võimeline selliseid päevi võtma kui üht suurt pikka üritust. On harjutud tasa ja targu (1–2 üritust nädalas, kui sedagi) kultuuriüritustes osalema. Üheks vähese nõudluse põhjuseks olid vast ka piletihiinad. RSP-st sai tudeng minu arvates kultuurimürgituse. Midagi eneoletamat ei korraldatud. Kõige omapärasem oli vast Joala filmi demonstreerimine koos väikese kontserdiga.»

LOSSIBAARIS

- R: «Sina ka süin?»
- T: «Tulin keelt kastma.»
- R: «Arvad, et leiad tänaselt majanduse õhtult ka midagi vaimu kosutuseks?»
- T: «Lootus on lollide lohtus...»
- R: «Igal õhtul Glehni oma lootusi lohutamas käia, läheb vist tülikaks? Või äkki on tänane õhtu alanud RSP-raginas erandiks?»
- T: «Ega igalt õhtult ikka ei looda kah...»
- R: «Noh, tänase lossishow korraldus on küll omapärane, uudne ja tähelepanuvääriv. Õhtu jooksul on tudengitel võimalik koktuda nii «tipipuntide» kui ülikooli muusikutega. «Justament» oma kantripaladega pani saali põrandale kubisema. Rahva mürtsu kaasaelamine tõi klubiinimesed alt üllesse kaema, mis päritoluga mürtsud need laetaldasid kõigutavad.»
- T: «Märkimata ei saa jätta ka meie majandusteaduskonna trio «KOLM EI OLE KOH-

- TUSEADUS EHK PARAGRAHV ANNAB VÄÄNATA EHK PLASKU» lõbusat esinemist, mida nad ka mõnusat repliikidega vürtsitasid. Väga efektsena mõjus nende enesetutvustus.»
- R: «Huvitav tähelepanek: ansambli esinevate komsorgide protsent ületab tunduvalt üleliidulise keskmise.»
- T: «Tulles nüüd tagasi ansambli te ja publiku suhete juurde, võib täiesti kindlalt öelda, et «Plasku» (majanduspoiste «bändi» lühend) saavutas tänasel õhtul kuulajatega kõige tihedama sideme. Oli tunda, et esineti rahvale, mitte aga lossi tagaseinas rippuvaile staniooliribadele.»
- R: «Üks-null sinule. Vastuväiteid ei ole.»
- T: «Kiita tahaks ka «Led Zep-pikut». Poisid oskavad mängida tehniliselt ja kultuuriselt. Seda nii tantsuks kui ka kuulamiseks.»
- R: «Halb ei olnud ka «Plasku» populaarsetest nõukogude

Neljapäeval, 14. 04. Mustamäe Mängude Majas «Puhkeõhtu ansambliga «Aspekt», külas humorist Kalju Käss». Algus kell 19.30, pääse 1.50.

See üritus oli selle õhtu neljas paralleelne üritus.

Algas kuidagi tavapäraselt: pool kaheksa oli saal tühi (huvitav, milline oli ülejäänud kolme ürituspaiga täidetud?). 20.30 hakkas rahvas kogunema, nii et vabaks jäi vaid viis lauda. 20.45 tuli Kassi Kalju ning istus lavale kõige lähemasse lauda koos oma bulgaarlasest sõbraga. Nad jõid kohvi. Veel minutit kümme ja ta alustas etteastega: «Vabandage, et raiskan teie kallist tantsuaega». Järgnesid head naljad saapuhastajast Pedrost, «Kommunaari» kingadest, tõusiklusest, korteriprobleemist.

Et Kassi Kalju head nalja teeb, pole mingi üllatus.

Küll aga järgnevad esinejad: Bulgaaria raadio huumorisaadete toimetaja Dimitr Arabatzijev (juhulikult-juhtumisi komandeeringul Tallinnas) ütles, et kõige parem nali antud hetkel Eestis — see olen mina. Siis TPedi, Keila-Joa Metsakooli, G. Otsa nim. Muusikakooli ja tehase «Tarbeklaas» ansambel «Retro», kes arvab publiku unise olevat. Need olidki puhkeõhtu tõelised üllatused.

TSIVIILKAITSE

Ega ometi sellepärast, et alustasime instituudi tsiviilkaitse viktoriiniga 1. aprillil, ebaõnnes-nud esimene voor täielikult? Esimene vastus laekus alles 19. aprillil (tähtajaks oli 15. aprill) ja see jäi ka viimaseks. Lootsime aktiivset osavõttu. Seda eriti tsiviilkaitse üldko-hustusliku miinimumprogrammi ja mittesõjaväestatud formeeringute poolt, kuid kahjuks meie lootused ei täitunud. On vaja aru saada, et kavandatud firitus pole lihtsalt mee-lelahutuslik ajaviide, vaid tõsine samm meie kõikide riigikaitse-alaste teadmiste täiendamiseks. Täna avaldame teise vooru

«RELATIIVNE DEFOR-MATSIOON» OOTAB EESTIKEELSET NIME

Relatiivne deformatsioon (mõõtmeter suhtarv (Δ/l)), inglise keeles *strain* tähendab pikkustihikule taandatud suu-rusemuudet. See inseneriteadu-se olulisemaid mõisteid vajab tähistamiseks omakeelset termi-nit. Relatiivse deformatsiooni määramine toimub kahe suu-ruse — eseme algpikkuse (l) ja selle muutuse (Δl) mõõtmise kaudu. Keeleliselt tähendab «relatiivne deformatsioon» ku-ju (ld. k. *forma*) muudet, te-gelikult on aga kasutusel pea-miselt suurusmuute tähistamisel. Tabava termini puudumisel oleme seni pidanud läbi ajama

küsimused ning erandkorras anname võimaluse vastata sa-maks tähtajaks ka esimese voo-ru küsimustele (vt. «TP», 1. ap-rill 1983. a.). Loodame, et eranditult kõiki-des üldkohustusliku miinimum-programmi õppegruppides ja formeeringutes leidub tsiviil-kaitse aktiviste, kes selle üritu-sega kaasa tulevad. Eriti oota-me kollektiivset osavõttu. Õppegruppide juhatajad ja formeeringute komandörid! Jääme ootama Teie sõna...

KÜSIMUSED

1. Milliseid hingamisalundite kaitsevahendeid (s. h. enda-valmistatud) tunnete?

mõisteselgust segava kuju- ja suurusemuute kaksiktähendu-sega. Nii nimetame deformat-siooniks ka lihtsat varda pike-nemist, seejuures üldsegi mitte mõeldes kujumuutust. Tingitu-na võõrast keelest ja deformat-siooni mõiste dilemmast on ka hoone vajumit ekslikult nime-tatud deformatsiooniks. Mõiste «relatiivne deformat-sioon» puuduseks on ka see, et «relatiivne» on süsteemikam õelda taandamise puhul muu-tuvalle suurusle ja üldse taan-damisel hetkpikkusele $(l+\Delta l)$. On vaja leida tegusõna moodustamist võimaldav väljend, mis vastaks ingliskeelsele sõna-le *strain*. Senistest ettepaneku-test väärib tähelepanu PINN. See lühike ja ilus sõna esineb juba Wiedemanni sõnaraama-

2. Instituudi tsiviilkaitsealased sotsialistliku võistluse kohus-tused 1982./83. õppeaastal?
3. Põhilised meetodid elanik-konna kaitsmiseks massi-hävitusrelvade eest?
4. Kuidas valida endale sobiv gaasitorbik?
5. Loetlege tsiviilkaitse signaa-lid ja tegevus nende järgi?
6. Kui palju arvestatakse var-jendis ruumi ühe varjuva inimese kohta?

Vastused saata tsiviilkaitse staapi hiljemalt 6. maiks.

ENNO TAMMER

KUUBA—GUADELOPE—KANAARI SAARED—TUNEESIA—KREEKA—TÜRGI

Siin pole Guadelope mürtsuvaid trumme ja paljasjalgsete trampimist. Siin liigub ratastel atribuutikat: igasugu ime-päraseid konstruktsioone, mõttetuid ja konkreetseid «ahvi-misi» nagu seda on Kolumbuse lipulaev, indiaanlaste kamuud, militaristlikud soomusautod-tankid. Mõttetute ehitiste peal naeratavad oma naeratusi ebamaistes kostüümides kaunita-rid, pildudes rahva sekka värvilisi linte ja karamellkomme. Imitatsioonidega sõidavad ringi imitatsioonid: Kolumbuse lipulaeval Kolumbus oma vaprate poistega, indiaanipealikud sõnavad oma suguharusid parematele jahimaadele ning tanki-tornist vahivad vülja vägagi militaristlikud nõud. Suure eten-duse tegelased ei mõõdu sinust lihtsalt niisama, vaid tantsi-des, lauldes, mingeid kindlaid liigutusi ja samme tehes. Riides on nad, nõh, ..., fantastiliselt. Kirevad ja süttendavad kehakatted, maani lehivad peakaunistused vaheldumisi liikumist takistavate vanaaegsete seelikutega ja nii edasi ja nii edasi. Pilgu all sammuvad igat sorti tegelased. Näe, see on ju Charles Chaplin; taamal aga võrgutavad kolm naiseks moonduvad meest meespealtvaatajaid ja vaat et edukaltki; väga soliidset «diplomaatidega» vehkides marsivad poliitika-inimesed; nende taga on aga platsi sisse võtnud mõnede kapita-listlike riikide tuntud rügiteliskid. Iga minut tööb silme ette midagi uut. Fotoaparaat aina plõksub käes. Kui esimene vaatamistuhin läbi ja tekib tahtmine veidi ringi kõndida, siis avastad selle karnevali õige võlu. ÜLDRAHVALLIKKUS. Teel voolab suur etendus, aga kõik kohalikud, kes on küll voolust kõrvale jäänud, on end ikka seks puhuks ära «ehtinud». Eriti naljakad ja vahvad on lapsed. Ema-isa käekõrval tatsavad musketärid, piiskopid, saabastega kassid. Mõned tillukesed on endale pähe tõmmanud kokutava näiamoorimaski, muutudes nii ääretult koomiliseks — lühike kere ja suur, kohutavalt kole nägu.

Ohtupimeduses lahkume laevale. Karneval kestab. Ikka voo-lab mööda tänavaid etendus. Kuid nüüd on see segunenud pealtvaatajatega. On alanud üldrahvalik pidu. Hispaania rüt-mid heituvad ja taevasse lendavad värvilised rüütid.

Laev annab otsad. Kaine vesi võtab meid oma embusesse. Gibraltarit väinani on 1300 kilomeetrit.

AEGA ON VÄHE, AGA VAADATA ON PALJU, PEAME KIIRUSTAMA.

Sellised olid meie Tuneesia giidi esimesed sõnad, kui olime Tunises maa peale saanud ja juba bussigi roninud.

Kiirustasimegi. Otsejoones Tunise kõige suuremasse ja uh-kemasse vaatamisväärsusse — Rahvuseumuseumi. Giidi: «Siin on nii palju tube, et kõigi nende läbikäimiseks kuluks paar kuud.» See oli muudugi heatahtlik liialdus, nagu neid igal giidi vahel juhtub. Aga võimas oli see muuseum tõesti. Lühike-se tormamisega suutsime läbida parkümmend tuba (või saali) ning oli aimatav, et need parkümmend tuba võtavad enda alla üsnagi tühise osa majast.

1928. aastal käis siin Fridebert Tuglas (siis kandis muuseum Alau muuseumi nime). Paremini kui Tuglas on seda muu-seumi oma reisirakades Põhja-Aafrikast kirjeldanud, mina ei suuda. Annangi sõna temale. «Muuseum asutati juba 1888. a. kasutades selleks Bardo lossi muistseid haaremi ruume. Ja sellest peale on ta arenenud üheks väljapaistvaimaks Põhja-Aafrika arheoloogiliseks muuseumiks. Kuid olgu juba alguses tähendatud, et arheoloogiat ei tule siin mõista liiga kitsas tähenduses.

Rida üksteisega ühendatud ebasümmeetrilisi ehitisi, osalt kõrgete ja kitsaste, osalt ümarate akendega; siin-seal seintel rippuvate kinniste palkonitaga, ühte nurka pidi beide paleega otse kinni kasvunud — selline on Alau muuseum väliselt. Kogu ta fassaad on kaetud lopsakate väätkasvudega, paiguti kuni kolmanda korra akendeni.

Sees aga võrratu ülevaade kõigist kultuuridest, mis neil mail kunagi valitsenud — ürgberberi, puunia, rooma, bütsantsi, mauri, — ja kõik enam-vähem esmaväärtuslikus ulatu-ses. Alumise korra viies saalis peamiselt berberi- ja puunia-keelsed tekstid ning rikkalik kogu rooma monumentaalskulp-tuuri ja mosaiiki. Järgmise korra kolmeteistkümmes saalis osalt sedasama aimestikku, kuigi domineerib rooma ja bütsantsi kunstikäsitöö, relvastik ja rahaleid ning võtavad veelgi laiema ulatuse seintesse ja põrandasse raamitud mosaiigid.»

Et oli väga kiire, viidi meid pärast muuseumi linna keskele ja anti tund aega vabadust. Olime sattunud euroopalikku Tu-nisesse. Üht tänavat pidi olid järjest kinod. Inimesed, põhili-selt mehed, tunglesid uste taga. Suured reklaamid näitasid, et meeste meeldivad poolpaljad naised, revolvrast tulistamine ja karate.

Ootamatult juhtusime peaaegu et tänavanäitusele. Ojse tänavalt astusime ruumi, kus rippusid tapeediribad, kaetud pildikestega à la Japan.

Pärast vaba aega tuli jälle kiire aeg. Buss vedas meid möö-da linna, tiirutas mägedes. Künka tipule jäävas vanalinnas (Medina) võisime oma silmaga veenduda, et Tunis on tüüpi-line araabia linn. Mošeed. Kitsad tänavad, valged, lihtsad ja madalad majad, kehv tinnovalelu ning vaikselt hiilivad üleni valgesse mässitud kogu. Jaa-jaa, suurem osa naisi käib ikka hiilides ja varjatult (enne keskuses olime küll kohanud ka džiinides ja džemprites tuneeslannasid).

Jätukub

KAS JÄÄDA RAHULE?

ÜKB — 3×III

Kokku on võetud kolmanda Ühiskondliku Ülevaatuse tule-mused. Nagu kahel eelnevalgi, omistati ka sel korral III preemia ja audiplom meie instituudi Üliõpilaste Konstrueerimisbü-roole (ÜKB).

Seekordne III preemia on mõnevõrra hinnalisem, kui 1978. aasta ülevaatuse oma. Kinnitu-seks paar arvnäitajat: 1977. aastal oli ÜKB tööde kogumaksumus 128 000 rbl., osales 240 üli-õpilast; 1982. aastal oli kogu-maksumus 177 000 rbl. ja osales 364 tudengit.

ÜKB on instituudi teadusliku uurimise sektori allosakond. Kõigi instituudi lepinguliste tööde kogumaksumusest moodustavad ÜKB tööd 4—5%. Um-bes sama suur on ÜKB tegevu-

sest osavõtivate tudengite prot-sent päevase osakonna üliõpi-laste arvust (üliõpiladine keskmine 3,8%, parimatel 8—12%).

Seega siis küllalt «nullilähedased» protsendid. Samal ajal ÜTÜ liinis teeb meie instituudis teadust ligi 95% päevastest tudengitest...

ÜKB lepingute suhteline eba-populaarsus on seletatav nende-le esitatavate eriliste nõuetega — lisaks tellijale esitatava projekti «töövõimelisusele», peab teema olema seotud õppepro-grammiga ning tudengid peavad (vaatamata oma esialgsele eba-kompetentsusele) saama vähe-malt poole lepingu töötasust. Kui tsirkuses vajatakse lihtsalt köielkõndijat, siis selliseid inimesi võib veel leida. Kui aga soovitakse lisaks, et köielkõndi-ja peab olema neeger, pime ja puujalaga, siis... vaevalt küll.

Vaatamata raskendavatele tingimustele on meil siiski lei-dunud julgeid entusiaste, kes on oma õlgadele võtnud ÜKB töö-de juhendamise. Nimetame siin-juures näiteks dots. T. Tiide-manni ja dots. V. Reedikut me-haanikateaduskonnast, prof. L. Paali ja vanemteadur T. Kõi-vu ehitusteaduskonnast, dots. H. Mäge automaatikateadu-konnast jt. Lisagem siia nimis-tusse ka graafika kateedri dots. A. Teaste, kes täidab ÜKB ju-hataja kohuseid ühiskondlikus korras.

Tublid juhendajad ei ole töö-tanud ilma tublide üliõpilaste-ta. Märkimisväärseks A. Annust ja P. Londot (MM-102), J. Lavrentjevit (MA-101), T. Kõli-li ja A. Pinkat (EK-81), J. Kõi-vu (LR-101), Ü. Russakut (EV-101) ja teisi.

REIN MÄGI

vormis, lähemale oma näole. Sa tunned minu hingeõhku tõusutuulena oma tiibades, aga Sinu nagu ei olekski kuhugi kiiret. Sinu olekust ju lausa hoo-vab usaldust.

Ja korraga me mõistame teineteist. Tean, et oled nüüd mu sõber, valmis siia jää-magi. Tooma sellise õhvri. Aga ei, ma ei palu, ma isegi ei taha, et jääksid. Sinu olemuseks on lendamine. Ei, ma ei taha, et seistes mu kehal muutuksid mõttetuks putukaks, et Sa tera-kestki kannatust tundma peaks.

Ikka lehvivad Sa uhkelt tiibu. Mitte selleks, et lennata, Sulle lihtsalt meeldib siin. Sa ju tead, iga teine oleks võinud sinusuguse lihtsalt laiaks litsuda. Tiivad murda, või koguni ära rebida, et Sa jääkski, et ei lahkuku üal. Mina tean, ihu pü-sib seni, kuni ta on vaba.

Tõstan käe, et sind lendu las-ta. Sa ju tuled veel. Sa tead, minu loomuseks on paigalseis. Kuid jällegi võimutseb loodus: pastandid tõmbuvad. See on ju nii lihtne.

Sa viibid hetkeks, ja tõused siis. Ja isegi ei lehvita. Iga tuuleõhk paiskab sind siia-sinna, aga Sa ei kuku. Kui väsid, tuled tagasi. Aga Sa ei väsi. Sa tuled tagasi ka lihtsalt rõõmust, ülevoolavat õnne jagama. Tiirled korra-kaks ümber minu niigi segaetud pea ja lähed. Siis tean, et oled leidnud oma printsi.

SENI AGA...

KALLE ISAND LA-61

KIRJUTIIVULISED MÕTTED

Oled minu unelmate imekaunis liblikas: laperdav ja valla-tu, võrratult meelethu päikese-vihmas supeldes. Loomake, ke-da nii väga ihaldaks kinni püü-da ja oma kollektiivse torga-ta. Samas aga kardan sellele armetukesele liiga teha — ILU-enese vastu kätt tõsta. Siis ta-haks põlvpükstes poisina haljal-elaasal keksides tolle viker-kaarevärvilise ihudusega kaasa tantsida...

Ja näe! Olengi su kätte saanud. Oieti lendasid ju ise minu peopesale. Majesteetlikult oma vaimustavaid tiibu kord kokku pigistades, kord laiali laotades seisad Sa liikumatult minu ihul. Sa oled mul peos. Jah tõesti oled Sa minu käel. Aga ei, ma ei vajuta kätt kokku. Ei, ei vajuta. Tasa, tasa liigutan sellest silmapilgust juba pühaks mõis-tatud käe Sinu helge vaimuga, kehastunud sellises, tõelise ilu

KUIDAS ÕPPIDA MATEMAATIKAT?

Meie instituudis kurdetakse tihti üliõpilaste vähesed edasijõudmise pärast matemaatikas. Oigal ajal saadud rahuldavate hinnete protsent on mõnel sessioonil vaevalt 70 ümber. Oigu siinjuures mõned üliõpilastelt ja õppejõududelt Mustamäe trollis, eksamiruumi ukse taga või WC-s kuulnud nõuanded matemaatika õppimiseks.

Esmalt peate selgusele jõudma, kas teile on matemaatika üldse tarvis. Kui kavatsete saada tootmisjuhiks või majandusmeheks, siis tegelege matemaatikaga stuudiumi vältel nii vähe kui võimalik. See ala võib jääda vaeste teoreetikute hooldeks, kes on alati tundnud liialdatud huvi igasuguste abstraktsete arutluste vastu. Praktilises elus võib teid matemaatika ainult segada oma mõtteid korrastava iseloomu tõttu.

Kahjuks näeb matemaatika õppeplaan ette hulga koduülesandeid, kontroll- ja arvutusgraafilisi töid ning enamikel erialadel viit eksamit. Niimetatud takistused tuleb teil ületada nendest möödahiilimisega, ignoreerimisega, mahakirjutamisega, spikerdamisega, haiguse simuleerimisega või viimases hädas — õppimisega.

Koduülesandeid on kõige ohutum maha kirjutada. Liiatigi

on igas rühmas kaks-kolm asjahuvilist, kes on need ära teinud. Kui te ei ela ühiselamuga, siis peate mahakirjutamisega aega viitma vaheajal või mõnel arvuka kuulajaskonnaga loengul. Mõnikord juhtub, et õel õppejõud kutsub kodutööd vaatama. Siis peab paratamatult asja sisusse tungima, aga tõhusam on venitamise taktika. Viimane moodus on üldse üks universaalsemaid, mis seisneb selles, et katsuge viivitada kõikide kohustustega kuni semestri viimase päevani. On sellest veel vähe, siis eksamini, järeleksamini, jne. Kui olete küllalt järjekindlalt, siis varsti unustab õppejõud oma nõudmise või on sellele vaikselt käega löönud. Teie aga tähistate oma järjekordset töövõitu mõnes hubases lõbustuskohas. Ainult äärmisel juhul võib asi lõppeda üliõpilase eksmatrükuleerimisega.

Kontrolltöid on raskem maha kirjutada, aga esimesel korral proovige seda kindlasti. See treenib teid eksamiks ja teiselt poolt saate tundma õppejõu iseloomu. Rohkem pange mängu teisel katsel, eriti kui olete valinud spikerdamise või mahakirjutamise. Viieks kuud katsetel on auditoorium juba hõre ja teie tegevus võib liialt silmatorkav paista. Aga siis on lohutatav teada, et vähegi kaastundlik õppejõud lubab teil kasutada õppematerjali. Ka ülesanded on juba nii lihtsad, et tänu eelmistele järeldustele suudate lahendada need üsna väheste teadmistega.

Arvutusgraafilisi töid tehakse arvutussaalis. Esimesel väljakuulutatud ajal ei maksa

sinna kindlasti minna, sest need vähesed töötavad arvutid on hõivatud juba asjahuviliste poolt. Sobival võimalusel tehke kindlaks, kas teie rühmas või tuttavate hulgas on mõni arvutihull. Kindlasti soovib ta lahendada ka teie väga huvitava ülesannet. Võite oodata ka sessiooni alguseni, sest siis on arvutussaalis ruumi lähedalt. Võib-olla on ka selgunud, kellel on teiega sama ülesanne.

Nüüd on ees veel eksam. Selle ürituse juures on dekanadi käsi mängus, seepärast möödahiilimise ja ignoreerimise meetodid ei kõlba. Haiguse simuleerimist kasutage erandjuhtudel. Näiteks, kui spikrid pole veel valmis või kui tegite rühmaga ühised spikrid, aga teid on viimasel minutil mängust välja jäetud. Peate teadma, et arstitõendi saate ainult tütavalt arstilt. Häda korral võite minna instituudi arstipunkti oma kraadiklaasiga, mis näitab 38,1°.

Eksamile minge korralike 3 x 5 cm formaadis spikritega. Konspektile ärge lootke, sest seda on lubanud õppejõud niigi kasutada. Spikrite paigutamiseks rõivastage sobivalt. Kui kavatsete spikrid panna pint-saku rinnataskusse matkimaks taskurätikut, siis on kohane ka lips ette panna. Mugav on varuda avar mitmete taskutega kuub, mille hõlma alla saab veel haaknõeltega midagi riputada. Tütarlapsed võivad spikrite jaoks kasutada saapasääri või nessesääri. Meeseksami-naatori korral oleks tütarlastest liiga väljakutsuv spikrid püue pista.

Matemaatika ainekst tulenevalt on spikerdamisega muidugi omajagu raskusi. Pedantsed õppejõud peate oskama seletada, mida see või teine sümbol ja mõiste tähendab. Kui asi võtab teie jaoks halva pöörde, siis võite olukorda selgitada sellega, et teil on uued tähistused ja definitsioonid. Näiteks, null on lihtsuse mõttes epsiloni tähistatud või pidevat funktsiooni nimetate mittekatkevaks jne. Mingil juhul ärge ütlege, et te teatud küsimust või ülesannet ei oska. Nähku õppejõud ka vaeva! Lisaküsimustel on oma spetsiifika. Vastuseks küsimusele «Skitseerida joon $y = x^2$ », tehke paberile hästi palju jooni. Mõni neist juhtub ikka õige olema — ülejäänud võite nimetada abikõverateks. Arvutusvigade kohta võite seletada, et nähtavasti on taskuarvuti patareid tühjad. Sellest ärge hoolige, et teil tegelikult arvutit polegi. Kui te vastust ei tea, jääge äraootavale seisukohale — järgmine küsimus tuleb lihtsam. Ei õnnestu teil esimesel korral ühtegi positiivset vastust anda, pole katki veel midagi. Mõne päeva pärast tuleb järeleksam, mis mahub veel kenasti sessiooni sisse ja stipendiumi kadu pole samuti karta.

Pärast viimast järeleksamit võite eelmisele semestrile kriipsu alla tõmmata. Nii töötades viis semestrit saategi oma in-seneritöös vajaliku matemaatilise hariduse. Veel viis semestrit ja oletegi diplomeeritud tootmisjuht või majandusmees. Ja vaevalt ja isikliku auto diferentsiaal teile midagi matemaatikast meenutab.

ANDI KIVINUKK

Õnnitleme

ERIKA TALTS 70

Aprilli alguses tähistas 70. sünnipäeva kauaaegne füüsikalise keemia kateedri dotsent Erika Talts.

Juubilar on õppinud Tartu ülikoolis keemiat, olnud Tallinna Tehnikaülikooli ainukeseks naisõppejõuks. 1940. a. kaitses ta magistriüldkirja. Peale sõda õpetas instituudis füüsikalise keemia, tegeles tõlketööga. 1974. a. sai temast dotsent. Juubilari õpilastest on olnud kõiki 70-ndate aastate instituudi lõpetanud keemikud, nende hulgas ka enamuse keemiateaduskonna õppejõude.

Soovime dots. Erika Taltsile palju õnne ja jaksu.

Füüsikalise keemia kateeder

12.—14. aprillil toimus Tallinnas II üleüldine konverents teemal «Rakendusprogrammipakettide ja translaatorite tootmise automatiseerimine». (Esimehe taoline toimus 1980. a. instituudi ruumides).

Programmeerimine on raske ja aeganõudev töö, seetõttu on arusaadav püüd programmeerimist võimaluse piires automatiseerida, s.t. lihtsustada. «Programmvarustuse tootmise automatiseerimise elulist vajadust kinnitavad ka UNESCO uurin-gute andmed, mille kohaselt ühiskonna informaatiseerumise praeguse kasvutempo korral peab 2000. aastaks kogu maake-ra rahvastik omandama täien-davalt ka programmeerija kvalifikatsiooni. Selle vältimiseks tuleb tunduvalt tõsta programmeerijate töövõime. Üheks tähtsamaks töövõime tõstmise teeks on rakenduspakettide ja translaatorite koostamise süsteemide laialdane juurutamine». Need olid orgkomitee esimehe, meie rektori akad. B. Tamme sõnad konverentsi avakõnest. Konverentsi eesmärgiks oligi kogemuste vahetamine selliste süsteemide loomisel ja kasutamisel.

Probleemi aktuaalsust näitas erakordselt suur huvi konverentsi vastu. Programmkomitee eesotsas esimees akad. B. Tamme pidi tegema valiku 227 ettekande teeside ja 712 osavõtuavalduse hulgas.

Konverentside sektiioonide töö toimus Olümpia Purjesportdikesuse ruumides. Viimasel päeval tutvustasid TPI ja Teaduste Akadeemia Küberneetika-instituut külalistele enda välja-töötatud süsteeme.

KAIE PÖDER

PRESSI, PRESSI

Ühel õhtul tuli pressiklubi jälle kokku ja hakkas analüüsima. Uue toimetuse poolt tehtud esimest viit ajalehte «Tallinna Polütehnik» (11. veebruar — 1. aprill 1983).

Arutati ja arutati ja välja arutati, et ajaleht ikka ilmub ning küljedki on täidetud, vahel isegi lugemistvääri-vate materjalidega.

Et pressiklubile on loomupärane ka tagasihoidlikkus, ei hakka ta oma arvamus ja mõtteid ajalehe kohta massiliselt levitama (pealegi pole need arvamusd just kõige objektiivsemad), vaid jääb ootama aegu, kui teisedki tipikad võtavad ja panevad kirja ning toovad ka toimetusse omi mõtteid ajalehe kohta.

Küll aga selgitati välja selle aja jooksul ilmunud kolm parimat lugu üliõpilasautoritelt.

Nendeks on:

Endel Sarapuu (KO-81) «Mees ilma südamega» (4. märtsi «TP»),

Raivo Linnase (MM-63) «Vastab Sulev Nõmmik» (18. märtsi «TP»),

Ilmi ja Ivo Einmaa (KÜ-81) ««Õllekatest» meil ja Leedus» (18. märtsi «TP»).

Paremate lugude autoritele anti üle ka maitsvad šokolaadimedalid.

Mida arvate teie, kas medaleid sõid õiged inimesed?

Olümpiaadi «Üliõpilane ja teaduslik-tehniline progress» TPI vooru võitjad

Matemaatika üldainena

I koht ja 20. rbl. preemiat Dimitri Sokolov (AV-68), II koht ja 15. rbl. preemiat Meelis Pihl (LE-61), III koht ja 10. rbl. preemiat: Siim Sarv (LS-41)

Füüsika üldainena

I koht ja 20. rbl. preemiat: Illmar Sõõt (LA-21), II koht ja 15. rbl. preemiat: Marina Grebenkova (KA-47), III koht ja 10. rbl. preemiat: Mart Kont (AA-21)

Keemia erialana

I koht ja 20. rbl. preemiat: Urmas Raude (KA-61), II koht ja 15. rbl. preemiat: Vadim Jürgenson (KA-87), III koht ja 10. rbl. preemiat: Andres Pikker (KA-41)

Teoreetiline mehaanika

I koht ja 20. rbl. preemiat: Peeter Paane (EE-41), II koht ja 15. rbl. preemiat: Janno Busch (EK-41), III koht ja 10. rbl. preemiat: Peeter Annijerv (EE-43)

Tootmise ökonomika ja organi-seerimine

I koht ja 20. rbl. preemiat: Arvo Suppl (TM-61), II koht ja 15. rbl. preemiat: Jüri Proosa (TP-81), III koht ja 10. rbl. Marina Stružentseva (TM-87)

Elektrotehnika teoreetilised alused

I koht ja 20. rbl. preemiat: Andres Kaja (AV-41), II koht ja 15. rbl. preemiat: Aavo Sirel (AA-61), III koht ja 10. rbl. preemiat: Viktor Volkov (AM-67)

Tugevusõpetus

I koht ja 20. rbl. preemiat: Peeter Paane (EE-41), II koht ja 15. rbl. preemiat: Vilvo Sillpoeg (MM-41), III koht ja 10. rbl. preemiat: Arne Kuusik (EE-42)

Vene keel ja kirjandus üldainena

I koht ja 20. rbl. preemiat: Indrek Lang (LR-41), II koht ja 15. rbl. preemiat: Rudolf Kuldkepp (TP-41), III koht ja 10. rbl. preemiat: Jüri Liiv (LE-42)

Inglise keel üldainena

I koht ja 20. rbl. preemiat: Heli Oja (TI-21), II koht ja 15. rbl. preemiat: Priit Pärj (LR-21), III koht ja 10. rbl. preemiat: Veljo Sinivee (LE-22)

Saksa keel üldainena

I koht ja 20. rbl. preemiat: Ene Kasak (EE-21), II koht ja 15. rbl. preemiat: Tõnis Põlvisto (MP-23), III koht ja 10. rbl. preemiat: Mart Kont (AA-21)

RSP ajal ka sporditi. Mängiti värvapalli. Osalesid Leningradi PI, Riia PI, TPI meeskonnad ning ENSV noortekoondis.

Esikohamängus kohtusid TPI ja RPI. Lätlased olid kogevanumad ja võitsid kahe värava-ga. Parimaks mängijaks tunnis-tati meie värvavaht Tarmo Pley TR-21.

Võistluste avamisel öeldud. mõte: sport kui noori ühtellitev jõud, jäi kõlma ka turniiri lõ-pus, mil lepiti kokku aasta pä-rast uuesti kohtuda.

Lõplik paremusjärjestus:

1. RPI; 2. TPI; 3. ENSV noor-tekoondis; 4. LPI.

Kehalise kasvatus kateedri assistent K. Thomson

RSP lehekülje kirjutasid täispressiklubilased Raivo Linnas, Ivo ja Ilmi Einmaa, Endel Sarapuu ja Tõnu Tomberg.

Pilte tegi Alar Mäe.

Avaldame kaastunnet Andri Pardelile isa ANTO PARDELI surma puhul. LA-21 rühmajuhendajaga.

«TALLINNA POLÜTEHNİK» «ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Кухиселу», ЦИЖК, 40/42. Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакций: 200026 Таллин, Эхитайте тее, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204; тел. 537-261.

Tell nr. 1039 MB-04369 Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja G. HAZAK